

Kirkeministeren (Dahl): Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen gjorde opmærksom paa, at Beboerne ved Arden Station havde vist stor Offervillie med Hensyn til Opførelsen af Kirken der, og henledte i denne Forbindelse Opmærksomheden paa, at der var anskaffet en Kirkegaard. Jeg vil dertil sige, at Udgiften til Anskaffelse og Anlæg af Kirkegaard efter hidtil fulgt Praksis aldrig kommer i Betragtning, naar der er Tale om Tilskud til Opførelse af en Kirkebygning; thi Anskaffelse og Anlæg af en Kirkegaard er en klar Opgave for den Egn, hvortil den skaffes, som der ikke kan kræves Tilskud til fra Staten. Det er alene til Opførelse af Kirkebygninger, der kan kræves Tilskud, og det er det, jeg mener, at naar den er anslaaet til 40 000 Kr., er 10 000 Kr. fra Beboerne et for ringe Beløb og rører ikke tilstrækkelig Interesse paa Egnen for den Kirke.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Clausager har Ordet for en kort Bemærkning.

Clausager: Jeg er unægtelig noget bedrøvet over, at Landbrugsministeren ikke synes at have nogen Interesse for det store Arbejde, der kunde blive ved Lammefjorden, hvorved der kunde indvindes godt 900 Tdr. Land Jord og forbedres en 3 000 Tdr. Land ældre usund Jord. Ministeren har selv udpeget de to kyndige Mænd, Vandbygningsdirektør Lillelund og Statskonsulent K. Hansen, der har undersøgt Forholdene og gjort en Beregning, der som anført gaar ud paa, at Udgiften vil andrage 560 000 Kr., og hvorefter Gevinsten menes at ville andrage 770 000 Kr. Det giver 210 000 Kr., og det ser godt ud. Men saa siger Landbrugsministeren: Det er en mægtig Fortjeneste, men da Folk deroppe ikke synes at ville have den selv, maa der vist være noget muggent ved det!

Det er meget dybsindigt, og der er ingen Tvivl om, at Landbrugsministeren er et af de dybsindigste Mennesker her i Landet, det beviser den Tale, han holdt før, det tør jeg nok sige. Nu har han fundet ud af, at det er for stor en Fordel. Hvis de to Herrer havde regnet ud, at der lige netop vilde blive Balance, maaske Underbalance, vilde Landbrugsministeren maaske have sagt: Det Arbejde maa der tages fat paa, vi maa skaffe Hjælp til det Arbejde. Men nu, naar Udregningen viser et gunstigt Resultat, faar han Mistanke om, at Folk er blevet bange for, at den ikke

kan holde, og derfor ikke selv vil sætte Arbejdet i Gang. Det er beklageligt for de 900 nye Brug, vi kunde have faaet der, og hvor vi kunde have anbragt Folk, som uanset gode eller daarlige Tider kunde arbejde Normalarbejdsdagen. Vi hørte af Landbrugsministeren, at de ikke behøver at arbejde mere i daarlige end i gode Tider. Det er da i Grunden forrykt, at vi ikke laver Husmænd over hele Linien!

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede Medlem Hr. Pinstrup udtalte før, at han beklagede, at Staten vilde staa hindrende i Vejen for Afvandingen af de store Arealer paa Øland. Det har jeg ikke udtalt et eneste Ord om; jeg sagde, at Undersøgelsen for Øjeblikket gik netop ud paa at finde Vej, for at Landbrugerne kunde faa Lejlighed til at afvande deres egne Arealer og Staten beholde sine Arealer og anvende dem, som man selv skønnede, det var bedst for disse Arealer.

Saa talte det ærede Medlem om den meget værdifulde Jord, Staten her har faaet. Staten har faaet den, fordi den har ofret mange Penge paa Inddigning og derved faaet en Del Jord. Det ærede Medlem sagde, at det var en meget værdifuld Jord, som de paagældende Lodsejere, der staa udenfor dette Areal, gerne vilde have fat i, og det ærede Medlem Hr. A. Chr. Christensen spurgte, om de ikke kunde faa det, men jeg har ikke Indtrykket af, at de vil give noget for Jorden, og det vidner ikke om, at den er ret meget værd. Naar man ikke kan faa noget for det, i alt Fald ikke noget af Betydning, er det, man har ment, at her vilde der være Mulighed for Opretelsen af et Fuglereservat, der vilde være af Betydning ikke alene for Fuglene, men ogsaa for Jægerne deroppe. Jeg tror, at Jægerne paa disse Egne vilde sætte stor Pris paa det, det er jo ikke saadan, at Fuglene altid opholder sig i Reservatet, og naar de kommer udenfor, har Folk Lov til at skyde dem, og derfor er der mange, der sætter Pris paa denne Ordning.

Det ærede Medlem Hr. Clausager har en mærkelig Evne til at misforstaa, hvad jeg har sagt, eller Villie til at misforstaa mig. Naar jeg har udtalt min Betænkkelighed ved paa staaende Fod at gaa med til Indkøb af Lammefjord og gaa til en Afvanding af den, til en Sænkning af Vandstanden, saa har jeg i den Forbindelse aldrig sagt, at det var, fordi de Resultater, man var kommet til ved Undersøgelsen, var for gunstige, ikke et Ord har jeg sagt derom. Jeg har sagt, at Erfaringerne fra